

Kl. 17:33

Bjarne Laustsen (S):

Vi har jo behandlet lignende sager tidligere, hvor regeringen på daværende tidspunkt ikke mente, at det var noget problem. Socialdemokratiet har ment, at der var et problem på det her område, og det er da godt, at regeringen så har taget sig sammen og gjort en lillebitte smule.

Jeg har et par spørgsmål til Venstres ordfører, fru Louise Schack Elholm. Det ene er: Er det korrekt forstået, at der ikke er flere penge, end der ellers var til byfornyelse? Det andet spørgsmål er: Går de penge, der så er reserveret til det her projekt vedrørende kondemnable boliger på landet, fra den oprindelig tiltænkte byfornyelse, og hvorfor det? For det tredje: Hvor kommer pengene fra? Er det Landsbyggefondens penge, eller hvis penge er det, man vil bruge til at begrave i nogle gamle huse ude på landet?

Kl. 17:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:34

Louise Schack Elholm (V):

Vi vil med det her forslag hæve den andel af byfornyelsesmidlerne, der går til landdistrikterne, fra 20 til 25 pct. På den måde sikrer vi, at boligstandarden på landet, hvor vi før har set mange faldefærdige og tomme bygninger, bliver hævet. Derfor vil vi hæve den til 25 pct.

Kl. 17:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Bjarne Laustsen for den sidste korte bemærkning.

Kl. 17:34

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan så på den måde, som ordføreren svarer på, forstå, at der ikke er tale om nye penge. Der er tale om, at man flytter rundt på nogle penge – for få penge – til byfornyelse i hele landet. Af dem tager man en sum penge og siger, at nu skal de gå til et bestemt område på Lolland eller i Midtjylland eller i Nordjylland, eller hvor det måtte være henne. Skal det forstås sådan, at det er et rent spareforslag, at det bare er ord, at der ingen handling er, og at der ingen ekstra ting er i det her, der flytter noget, som folk ude på landet kan have en berettiget forventning om vil blive flyttet?

Der er intet som helst nyt i det her. Det er bare et spørgsmål om nogle ord. For at komme ud af en klemme beskriver man det i et lovforslag med nogle nye ord. Der er ikke flere penge i det. Er det korrekt?

Kl. 17:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:35

Louise Schack Elholm (V):

Dette lovforslag giver kommunerne en hel række flere handlemuligheder i forhold til at komme de faldefærdige boliger på landet til livs. Det giver nogle muligheder, som kommunerne har efterspurgt, så vi kan komme nogle af de her boliger til livs. Så der er meget nyt i det her forslag, især i forhold til hvad kommunerne har af handlemuligheder.

Kl. 17:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere et par korte bemærkninger. Først er det fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 17:35

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nu fik vi i hvert fald klargjort, at der ikke er flere penge i det her forslag, men kun en omfordeling af midlerne fra den almindelige byfornyelse i og omkring de større byer til landdistrikterne, hvor man selvfølgelig har et stort behov, men det ændrer jo ikke på, at man også har behov for renoveringer i byerne. Det bliver der så færre midler til.

Mit spørgsmål går på den del af det, der handler om, hvad der skal ske, når kommunen eller en udlejer har konstateret, at der er skimmelsvamp. Det her lovforslag lægger jo ikke på nogen måde op til, at lejerne får flere rettigheder, i det øjeblik man har fået at vide, at der er skimmelsvamp i boligen. F.eks. vil det jo stadig væk være sådan, at hvis kommunen vurderer, at der er en nærliggende sundhedsfare forbundet med at blive boende, kan der gå op til 6 måneder, før en familie får tilbudt genhusning.

Mener Venstre ikke, at det er rimeligt, at kommunen eller udlejeren, i det øjeblik man får at vide, at man har skimmelsvamp i boligen og dermed er i fare for at miste sin livskvalitet og få kroniske sygdomme, tager initiativ til, at man flytter på hotel og bliver genhuset så hurtigt som muligt?

Kl. 17:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Ordføreren.

Kl. 17:37

Louise Schack Elholm (V):

Vi mener, at hvis vi sætter nogle frister for, hvornår kommunerne skal reagere, ender vi med, at folk skal sidde og vente på, at de her frister nås. Det bliver altså fra minimumsgrænser til maksi-